

der i bekendtgørelsesform vil blive fastsat et maksimum beløb for, hvad organisationen kan kræve. Organisationens opkrævning af gebyrer begrænses til dækning af omkostninger ved administration og kontrol. Det forudsættes, at miljøministeren udnytter bemyndigelsen i loven § 88, stk. 1 til at opkræve gebyr hos den private organisation til dækning af statens udgifter i forbindelse med tilsyn og administration mv., herunder til klagesagsbehandling.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 p, hvorefter det allerede er muligt at henlægge kompetencen vedrørende en række opgaver i forbindelse producentansvaret for affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Der er ikke med sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den af Folketinget vedtagne lov nr. 385 af 25. maj 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse om indførelse af producentansvar for elektronikskrot mv.

Ad. § 9 v

Det er tanken, at tilsynet med reglerne om affald i form af udtjente biler helt eller delvist skal føres af en statslig myndighed. Hjemlen hertil findes i § 67 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at tilsyn med reglerne i miljøbeskyttelsesloven og regler fastsat med hjemmel i denne skal føres af en anden end kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det er tanken, at henlægge kompetencen til Miljøstyrelsen.

Den foreslåede § 9 q, stk. 1, indeholder bestemmelser, der direkte forpligter producenter og importører. Imidlertid kan indholdet af forpligtelsen i disse bestemmelser ikke generelt beskrives så præcist, at miljøbeskyttelseslovens § 69 – om adgangen til at meddele påbud eller forbud overfor ulovlige forhold – er anvendelig. Derfor foreslås der med § 9 v indført en hjemmel til at udstede påbud. Endvidere vil der i den bekendtgørelse, hvorved hjemmelsbestemmelserne udnyttes, blive fastsat regler om tilsyn.

Adgangen til at udstede påbud tænkes udnyttet til at præcisere producenters og importørers forpligtelser efter § 9 q, stk. 1. Som grundlag for vurderingen af forpligtelsens størrelse for den enkelte producent eller importør vil tilsynsmyndigheden kunne benytte oplysninger fra producentregistret om, hvor store mængder den enkelte producent eller importør har markeds-

ført og de samlede mængder af markedsførte biler sammenholdt med den enkelte producents eller importørs antal tilbagetagne udtjente biler og det samlede antal tilbagetagne biler. Et påbud vil dog ikke kunne udstedes, hvis den private organisation i henhold til § 9 u, stk. 1, nr. 8 allerede har udstedt et påbud men vil eventuelt kunne omgøres jf. § 9 u, stk. 3

Tilsynsmyndighedens afgørelse vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Det anses for vigtigt, at der gives mulighed for at straffe producenter og importører, som ikke lever op til deres forpligtelser. Forpligtelserne efter § 9 q, stk. 1, er imidlertid ikke beskrevet tilstrækkeligt klart til, at det er hensigtsmæssigt at straffelægge de to bestemmelser. Forudsætningen for en straffesag er derfor, at forpligtelsen for den enkelte producent eller importør først er præciseret gennem et påbud. Herefter vil manglende efterkommelse af påbudet kunne straffes i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2.

I den gældende § 110, stk. 3, er der hjemmel til, at fastsætte regler om at straffe overtrædelse af regler udstedt i medfør af §§ 9 s – 9 z.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 q, hvorefter der kan meddeles påbud med henblik på at sikre opfyldelse af producentansvaret efter loven. Der er ikke med sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den af Folketinget vedtagne lov nr. 385 af 25. maj 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse om indførelse af producentansvar for elektronikskrot m.v.

Til nr. 8.

Den nuværende § 110, stk. 1, nr. 2 ændres, da det er konstateret, at en henvisning ikke er nødvendig. Der vil i hht. § 9 v, stk. 1, kunne udstedes påbud, hvorefter et påbud i hht. § 110, stk. 1, nr. 2 vil kunne straffes, og det anses derfor ikke for nødvendigt at præcisere, at et påbud efter § 9 v kan straffes.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007, og at producentansvaret træder i kraft samme dato. Dermed overholdes implementeringsfristen i direktivet.